

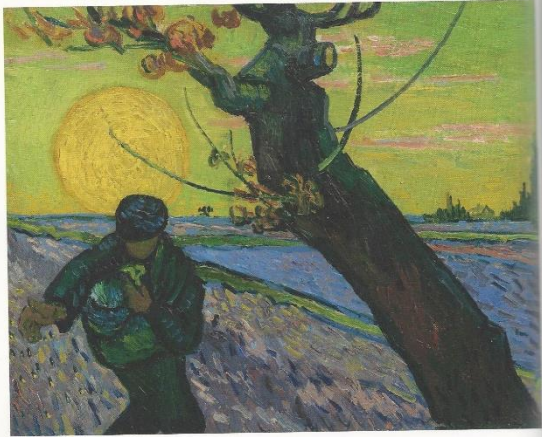
Waarnemen van het Goddelijke in de natuur.

In de oriëntatie cursus van Plegan stelde Huub Houben in zijn lessen 'waarnemen en oordelen' in elke cyclus weer de vraag: "Weet je eigenlijk hoe *dat* gaat met een paardenbloem"?

Afgelopen zomer heb ik samen met mijn man lange wandelingen gemaakt door de natuur. De juniwandeling werd beheerst door paardenbloemen. Met talloze flankeerden zij de paden en wegen. Door de veelheid zou je ze kunnen gaan veronachtzamen en omdat te voorkomen heb ik er één afgeplukt en mijn ziel te goed gedaan aan haar gele kleur. Als een zon met vele stralen kon ik haar tot me nemen en later al haar soortgenoten begroeten en genieten langs de kant van de weg. Ik herinnerde me de vraag van Huub.. Hoe gaat dat eigenlijk? Eerst dat rozet van langwerpige gekartelde bladen, van buiten breder naar binnen smaller. In het midden van het rozet het ontstaan van de ronde bloemknoppen die op haar langer wordende steel meer en meer naar het zonlicht groeien en gaan de sappig groene bolletjes op hun steel langzaam open en geven met hun bloem hun innige geel prijs. In de avond sluit ze zich weer tot een tuitje waarin zich een geheim voltrekt. De gele stralen sterven af en maken intern plaats voor het zaad aan uiterst fragiele steeltjes waarop zich een parachute ontvouwd. Deze duwen de afgestorven gele stralen naar buiten waar ze als een uitgewrongen dweil wegschrimpelen. Dan opent zij zich nog eens en kunnen wij ons verbazen over de tere transparante kogelronde blaasbloem die we zo graag afplukken met de belofte dat we 100 jaar worden als we alle parachute'tjes er in één keer kunnen afblazen.

Tegelijkertijd aan deze wandeltocht maakten we kennis met Vincent van Gogh en zijn geboortehuis in Zundert. We hoorden Vincent, teksten uit zijn brieven spreken, met de stem van Barry Atsma: *"Mijn streven is om het Goddelijke in de natuur te vangen in mijn penseelstreken op het doek"* Nog weer later bekeek ik zijn werken in Amsterdam met de ogen om het Goddelijke uit de natuur in zijn werk vinden. Tussen de honderden andere bezoekers die vanuit de hele wereld dagelijks komen kijken, probeerde ik, soms tussen mijn oogwimpers door, het Goddelijke te ontmoeten. Een oefening waarmee ik soms iets ontwaarde, zo fragiel als het parachute'tje van de paardenbloem. Het vraagt herhaling om een geoefend oog te ontwikkelen wat wij in de opleiding leerden en misschien steeds zijn blijven doen zoals met de paardenbloem.

De zaaier, 1888

De Franse criticus Albert Aurier zag in deze zaaier Van Gogh zelf, 'een Messias, een zaaier van de waarheid'. Voor Aurier, en later ook voor vele anderen, was Van Gogh een visionair die de kunstwereld wakker zou schudden. De compositie met de grote boom in close-up op de voorgrond, afgeëindigd door de rand van het beeld, is geïnspireerd op Japanezen prenten.

58

In mijn werk met natuurlijke middelen (planten) kan ik op een heel andere manier het Goddelijke ervaren. Als ik bijvoorbeeld een wikkel heb aangelegd met een plantaardige substantie, de patiënt daarmee gaat rusten en vlak na het opstaan haar ervaringen verteld met betrekking tot die wikkel; die plant. Naast de inhoudelijke tekst die uitgesproken wordt zie ik het gelaat, de kleur, de oogopslag en glans, de (ont)spanning, de bewegingen en het haar. Ook het stemgeluid, tembre, melodie. Als wat ik zie overeenkomt met de uitgesproken woorden ontmoet ik het Goddelijke van de plant door omzetting tot genezing.

Een intense en intieme ervaring die in van Gogh ook ontdekt kan worden en veel oefening vraagt.

Zouden er daarom miljoenen euro's voor zijn werk betaald worden, omdat we het Goddelijke vermoeden maar te veel vraagt om te vinden? en dat dan omzetten in een andere God? ; Het geld?

Zal de paardenbloem ook nog eens zoiets overkomen?

Een mooi geel najaar gewenst,

Marion